

Magyar Ifjúság

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

485.16

Szerző: *Komornik Ferenc*

Cím: *299*
A „háromgarasos”

Idő

"1958"

Forrás:

Személy

1958. XI. 15. **JAZZ-ZENEKAR**

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

p. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házi nyomda 1926 — 8891

Van Pesten egy húsztagú, fiatal-emberekből álló jazz-zenekar, amelynek tagjai vasárnap esténként, 15-20 forintos gázsíért a világ jazz-irodalmának legszebb virágait játszzák izléses, modern előadásban.

E hihetetlenül hangzó tény a magyar jazzmuzsikálás két hiányosságára figyelmeztet bennünket. Csupán egy színvonalas nagy zenekarunk van és ha alakul egy újabb, azt semmire sem becsülik. Továbbá: a zenémi tudó fiatalság még nem tört be a jazz területére.

A legnagyobb hiányosság, ami különösen elmarasztalja a magyar jazzt az európai színpadokon, természetesen a nagyzenekarok hiánya. A Rádió-zenekar — „egyetlen-kénk” — versenyen kívül munkálkodik és az utóbbi időben sokat javul a modern játéktílus javára, ami feledteti a jóindulatú kritika iránti, gyakorta ideges reagálását. De mint a magyar sláger irodalom fóruma, igen elfoglalt. Ezenkívül a zenében nagyon káros hatású a monopólium, mert a zenekarok közötti művészi versengés háládatos előrehajtó erőt képvisel.

A fiatalok hiánya a jazz-zenekarainkban szintén érzetileg negatív hatását. Szükségünk van fiatal, friss és mint mindenki iránt, úgy a jazz iránt is fogékonyabb fiatal zenészekre. Vérmérsékleti adottságaik, gyorsan alkotó tehetségük teszi őket nélkülözhetetlenné.

Ezért figyelemreméltó Tóth Zoltán nagyszerű vállalkozása, amelylyel ez a kitűnő zongorista és tehetséges hangszerelő húsztagú zenekart szervezett, csupa fiatalokból.

Nem tegnap alakult ez a zenekar. Már két éve dolgoznak a jazz iránti szeretetüktől és lelkesedésüktől összetartva. Műsorukban élvezhetünk egyaránt szép és bonyolult kompozíciókat. A ritmuscsoport kiemelve, a nagybőgő tényleg hallható fundamentuma a zenekarnak. A szaxofonok hangzása nem érzélgős, hanem mértéktartó, a szaxofonok eredeti, mesterkéltségtől mentes, puritán hangját hallatják.

Saját énekesek vannak, tehetséges, jóhangú énekesek.

És mégis!

Tavaly meghaligatta őket az akkor még Országos Filharmónia kategorizáló bizottsága. Egyetlen kifogásuk volt ellenük: nem játszanak rock and rollt (!) pedig ez érdekli a közönséget. (Milyen érveket nem szül a nemakarás?!) Azért kaptak ígéreteket is, de egy átszervezés (mármint a Filharmónia átszervezése) mindig jó alkalom az ígéretnek be nem tartására. Mindössze kétszer közvetítették őket ki. Annak ellenére, hogy maguk szerezték a munkalehetőségeket, a közvetítési díj minden esetben a Filharmóniát illette meg.

Teljesen rádióképes, kvartettjükről felvételt is készítettek, de még azóta sem sugározták.

Nem hivatásos zenészek. Tóth Zoltán gépészmérnök, egyikük most doktorál, a másik kirakattervező-tanuló, a harmadik egyetemi hallgató stb. És akik hivatásosak, azok is dolgoznak. A fiatalok nehéz munka mellett tanulnak meg a hangszerkezelést és a zeneelmélet alapjait. Minden este próbálnak egy úipesti barakk-épületben. Hangszereiket nehéz munka árán vetik. Tehetséges, összeszokott együttes, amelynek szűke a Jókai Kultúrotthon falai, ahol vasárnaponként játszanak. Koncertműsorokat szeretnének rendezni, vidéki turnéra járni. Túlságosan nagy luxus lenne magukra hagyni őket. Jobb sorsra érdemes együttes Tóth Zoltáné. Sokat nyerrünk velük, ha bekapcsoljuk őket a magyar tánczene áramlatába.

Komornik Ferenc